

www.manisesonline.com

Historia, Cultura, Patrimoni i Tradicions de la Ciutat de Manises

Actualisacio del 18 d'Abril del 2009

POESIES FESTIVES

El titol d'est apartat es un reconeiximent a la figura de Maties Ruiç i Esteve, Poeta de Mislata i que en l'any 1952 l'Ajuntament de Mislata li va imprimir – al seu carrec – este llibret de poesies.

D'ell podem dir que dins de les poesies festives que va fer, li va dedicar una a Manises i als artesans que treballaven en el fanc, als alfarers manisers, i que es titula ¿ **Fan els novios en Manises** ?. Per a coneiximent de tots els que tinguen gust de llegir-la i imprimir-la, a continuacio es reproduïx. No sera soles esta poesia, ya que poc a poc anire traslladant atres de clar signe festiu i que com diu J. Mª Bayarri en el prolec del llibre: A RIURES TOQUEN.

Atres poetes i lliterats manisers i valencians, escriguen en llengua valenciana o castellana, s'aniran afegint a esta seccio que servix per a enriquir-mos i apreciar -en tot lo que val i mos diu- la poesia.

- ¿ **FAN ELS NOVIOS EN MANISES** ?
Autor: Maties Ruiç i Esteve de Mislata (L'Horta de Valencia)

¿ FAN ELS NOVIOS EN MANISES ?

Maties Ruiç i Esteve de Mislata

¿ Fan els novios en Manises?
com tan clar es manifesta
no es menester cavilar
per a poder contestar
una pregunta com esta.

¿ Quantes, tenint certa edat,
no els seria de sobra,
aixina que fora d'obra
portar un novio al costat ?

Si a la que dura se fa
dius *algo* de casament,
—el meu novio l'estan fent
en Manises— mos dirà

i veus que pega uns sospirs,
sobretot si es *algo* lleja,
que preguntar si festeja
es casi pegar-li un tir.

Quan mal es a una fadrina
dir-li si es casa, en *agobio*
contesta si no te novio:
—ben rebé que estic aixina,

p'agarrar un "carcamal",
no sue si no festege,
qui be estiga que no es menege
¡uy! a fe que m'encontre mal.

Aixina estic de primera—
i tot es comprar pintures
fer-se ondulats i manicures
per a parar... la ratera.

Pero aixina, en falses *rises*,
solen dir a dos per tres:
—en quan tinga uns pocs diners
l'encomanaré a Manises—

si això fora veritat,
quina es quedava patint,
quina l'encomanaria
tort, geperut o ratat ?

I el dia que cuita hauria
de tanta aglomeració
hi hauria una confusió
que ningú s'aclariria

i tot serien espentes
i dir: —chica, estic primer!—
mira, tan sols del meu carrer
n'anirien mil cinccentes.

No, si hi ha un eixèrcit que espanta,
totes per acomodar
ai! les que es poden contar
dels vint-i-cinc... als quaranta.

i a Manises anirien
si el trobaren cuit o cru;
a Manises?... i al Perú
algunes s'allargarien

i al anar-lo a encomanar
al gust del seu paladar
dirien aixina:

—façam un chic de primera
que es pa mi lo principal
i si sobra material,
"pos" mire façam d'ell... una fritera.

No el vullc carregat de celles
el vullc roig i poc a poc
espai que al ficar-lo al foc
no li caiguen les orelles.

—A mi faça-me'l moreno,
traga-li eixa *sonriseta*
de la boca chicoteta
així cante... de sereno.

Si mal el mole prepara
i el trau sense estar ben cuit
no tinga vosté l'oblit
que, *plaf!* li esclafe en la cara

—Fàça-me-lo ben templat—
li dirien les demés
—així coste un quinzet més,
que tinga el nas *afilat*—

Resultat d'aquells *agobios*
es els que emparentarien
en els plats que sen farien
al sobrar pasta dels novios.

Si un malalt de gravetat
demanava una escudella
podia ser germà d'ella
el botiguer del costat.

Ya tindria pebreretes
ser el germà d'un gosset
d'eixos que tenen el chiulet
ahí darrere de... les patetes

o encontrar-se emparentat
de molt prop d'una escudella
que passa el temps fen-se vella
plena d'ungüent de soldat

i dirien molt formals:
—esta quiquera, el picher
i "*Menegildo*" el forner,
els tres son germans carnals.

La germana de Tónico,
la de les galtes abultades,
té quatrecentes cunyades
totes, escudelles de pico.

Pasquala, la que ven peres,
neta de Macario Ríos,
té quatre vagons de tios,
bassins i chocolateres,

tot per los *dichos*...
cuidao que hi ha destarifats,
mira, com si els novios foren plats
pa escudellar *estofao*.

La chica que no festege
voldrà portar al costat
en lo cor enamorat
un chic que els ulls parpallege

que la vullga més i més
en voler que sempre dure
ah! i sobretot li jure
mantindre-la tot sospés

pero pa molts *capollets*
que son tristor les seues *rises*
fan els novios en Manises
perque no en tenen de fets.